

σουτάρισμα

σουτάρισμα, το, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. σουτάρω + κατάλ. -μα]. **1.** (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) η εκτέλεση σουτ, το σουτ προς την αντίπαλη περιοχή: «ήταν τόσο δυνατό το σουτάρισμα του παίχτη, που ο τερματοφύλακας έμεινε άγαλμα». **2.** (για μπάσκετ) η εκτέλεση βολής προς το αντίπαλο καλάθι: «το τελευταίο του σουτάρισμα ήταν τρίποντο και μας έδωσε τη νίκη». **3.** (στη γλώσσα των ναρκωτικών) η λήψη ναρκωτικών με ενδοφλέβια ένεση: «μ' ένα σουτάρισμα τη μέρα είναι μια χαρά». Από παρομοίωση του χτυπήματος της φλέβας με τη βελόνα με το χτύπημα της μπάλας. **4.** η εκδίωξη, το διώξιμο, η απόλυση ή η απομάκρυνση από χώρο εργασίας: «με τις κοπάνες που κάνεις δε το γλιτώσεις το σουτάρισμα απ' τη δουλειά σου».

- παίρνω σουτάρισμα, βλ. φρ. τρώω σουτάρισμα·

- της (του) δίνω σουτάρισμα, βλ. φρ. της (του) δίνω σουτ, λ. σουτ·

- του δίνω σουτάρισμα, βλ. φρ. του δίνω σουτ, λ. σουτ·

- τρώω σουτάρισμα, βλ. φρ. τρώω σουτ, λ. σουτ.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας